

Iodníkův lament - -country

Emi G D G D G

1. Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp',

D Emi D Emi

a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,

G D G D G

velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,

D Emi D Emi D G D G C G

drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk' si na čelo.

G D

R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,

G

já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,

D

voženit se, vzít si ňákou trajdu copatou

G Emi

a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,

že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,

a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,

kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

R:

3. Vlny s kocábkou si házely a každěj dostal strach

a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,

všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'

a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

R:

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R:

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdrav
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

R: